

Změně regulačního plánu obce Trnavy nepřekáží majetková dispozice s pozemky, jež leží v území regulovaném, byť i tato dispozice se stala v důvěře v regulační plán, platný v době zmíněných dispozic. — Regulační plán je pouze směrnicí pro budoucí stavební vývoj obce. Změnitelnosti této směrnice, jež ovšem je závazná do té doby, nežli k její změně řádným způsobem dojde, nemůže brániti majetková dispozice s pozemky, jež leží v území, jehož se regulace týká, byť i tato dispozice se stala v důvěře v regulační plán v době zmíněných dispozic platný. — (Nález z 28. II. 1936, č. 11.057/36.)

Poměr mezi majitelem půdy, jemuž se dostalo povolení pěstovati tabák, a osobami, jež při pěstování tabáku jsou činny (tabáčníky), nemusí býti vždy poměrem služebním, pracovním. — Poměr mezi tím, kdo má povolení tabák pěstovati, a osobami, které konají práce s tím spojené, může býti různý podle obsahu konkrétní smlouvy mezi těmito stranami uzavřené. Může býti poměrem služebním, společenským, nebo snad i poměrem jiným. Rozhodným bude vždy jen obsah smlouvy. Je-li poměr ten podle obsahu smlouvy poměrem služebním (pracovním), pak ovšem dopadají na něj ustanovení zák. čl. XXIX/1900, jež je normou, upravující blíže poměr tabákových zahradníků (tabáčníků) tenkrát, jestli mezi stranami vznikl poměr pracovní-sluzební. Takový poměr ovšem zákon ten (arg. § 1.) prohlašuje za poměr robotnický. Ale z toho ještě nelze dovozovati, že by každý poměr vzniklý úmluvou mezi majitelem půdy, jemuž dostalo se povolení tabák pěstovati, a mezi osobami, jež při pěstování tom jsou podle oné úmluvy činny, byl poměrem služebním, pracovním. Onen zákonný článek má za předmět právě jen úpravu služebního poměru a nelze proto z něho dovozovati, že by každý poměr zmíněných osob (tabáčníků) byl poměrem služebním, pracovním. Toho zmíněný zákonný článek nevysslovil a nemůže proto z obsahu jeho býti nic dovozováno pro povahu konkrétních poměrů zmíněných osob. Úmluvou může poměr osob při pěstění tabáku činných k tomu, kdo má oprávnění tabák pěstovati, býti postaven na jinou basi, než kterou cit. zákonný článek za normální považuje a ze které vychází. — (Nález z 28. II. 1936, č. 11.726/34.)

Zásadné rozhodnutia Najv. spr. súdu.

Finančné.

Clo. Vzorek zboží, který má strana připojiti ku písemné stížnosti proti vycelení podle odst. 6 § 231 prov. nař. č. 168/1927 Sb. k celnímu zákonu, nelze odmítnouti z jediného důvodu, že nebyl odebrán hned při vycelení (nálež č. 12.438/36).

Daň činžová. Lesní hajné, kteří dávají dělníkům návod ku práci, nelze považovati za zemědělské dělníky ve smyslu §. 144 odst. 3 zákona o přímých daních (nálež č. 12.488/36).

Poplatky. Movité jmění pensijního fondu spořitelny, který nemá povahy samostatné právnické osoby, není osvobozeno od poplatkového ekvivalentu podle § 169 odst. 4 zák. č. 26/1929 Sb. o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách (nálež č. 11.099/36).

dto. Ustanovení § 2 lit. k) vlád. nař. č. 403/1920 Sb., pokud stanoví, že, děje-li se převod služebnosti užívání nebo požívání věci nemovitě úplatným právním jednáním, podrobena je toto toliko poplatku podle stupnice II. z hodnoty dotčených služebností, není kryto zákonem (nálež č. 11.210/36).

dto. Prodala-li obec státu budovu, kterou opatřila pro umístění okresního úřadu (§ 1 zákona č. 126/1920 Sb. ve znění zákona č. 125/1927 Sb.), nepřísluší jí pro tento převod osobní osvobození od poplatku podle sazební položky 44/75 lit. b) popl. zák. (nálež č. 10.807/36).

Ustanovení §§ 21 až 25 min. nařízení č. 397/1915 ř. z. jsou kryta Poplatky.
zmocňovacím předpisem § 22 odst. 9 cis. nař. č. 278/1915 ř. z. (nález
č. 10.804/36).

Podal-li poplatník včasné přiznání a uvedl-li v něm příjem ze Daň důchodová
služebních platů do výše 23.556 Kč jako součást daní podrobeného
ryzího důchodu, dlužno v tom spatřovati žádost za řádné vyměření
daně podle všeobecných ustanovení ve smyslu § 32 odst. 5 zákona
o přímých daních. — II. Ustanovení § 32 odst. 5 cit. zákona vztahuje se i na případy, spadající pod § 34 téhož zákona, kde »jiný«
důchod doplatníkův (§ 32 odst. 1 a 2) přesahuje ročně 500 Kč (ná-
lez č. 10.122/36).

Osvobození podle čl. I. zákona č. 70/1902 ř. z. nelze aplikovati Poplatky.
na právní jednání, kterých bylo zapotřebí, aby ústav, poskytující
komunální zápůjčku, obdržel od třetí osoby peněžité prostředky, po-
třebné k vyplacení zápůjčkové valuty (nález č. 10.708/36).

Hovorňa sudcov.

Dr. Alex Roth, Nitra:

Výživa dlžníka pri vnútenej správe.

I. Vnútená správa je nesporne z najostrejších prostriedkov exekučných. Zachycuje obyčajne jediný a výlučný zdroj dôchodku dlžníka (jeho hospodárstvo, dom, živnostenský podnik, alebo jeho osobnú služebnosť). Dôchodky tieto plynú naďalej veriteľom, z dlžníka-podnikateľa stáva sa jakýsi dlžník-zamestnanec. Tento podlieha kontrole vnúteného správcu, má všetky povinnosti riadneho zamestnanca, bez toho, že by mal — ako uvidíme — nárok na jeho práva (na plat, odmenu). Vnútená správa prepachtovaním úplne zbavuje dlžníka možnosti vykonávať ingerenciu na hospodársky vývin spravovaného majetku. Pri domácom spravovaní je dlžník značne obmedzovaný vôľou vnúteného správcu a vymáhajúcich veriteľov. Títo dost jednostranne sledujú účel dobyť čo najrýchlejšie vymáhanú pohľadávku trebárs i na úkor racionálneho hospodárenia na spravovanom majetku. Tento stav je národno- i súkromnohospodársky nezdravý a predlžuje sa ešte tým, že z výťažku správy musia byť hradené i trovy správcu a až potom vymáhaná pohľadávka. Vnútená správa predlžuje sa často na dobu viac rokov a otázka výživy dlžníka zostáva cez celú dobu neriešenou otázkou právnou.

II. Tento ostrý prostriedok exekučný je u nás veľmi rozšírený. Všeobecnou psychologickou príčinou tohoto úkazu je pravdepodobne pováľečná bezohľadnosť vymáhajúcich veriteľov. Všeobecnou príčinou hospodárskou je »hlad« veriteľa po peniazoch, vyvolaný vlastným nedostatkom finančným, na ktorom je závislá likvidita a prosperita jeho vlastnej existencie hospodárskej. — Zvláštnou príčinou väziacou v platnom čl. poriadku právnom je a) prílišná zdĺhavosť a pre veriteľa i riskantná nákladnosť na pr. dražebného pokračovania (odhad, formalistické dražebné riadenie, náklady odhadu a dražby, o ktorých veriteľ často ani nevie, či bude na ne výťažok dražby stačiť!), b) pozemková reforma, ktorá nám zanechala nemovitosti zaťažené zákazom zaťaženia a scudzenia pre býv. štátny pozemkový úrad a na tieto je možná exekúcia bez súhlasu štátn. poz. úradu výlučne len vnútenou správou (viď posudok najvyššieho súdu z 29. novembra 1921).

Napriek rozšírenosti tohoto exekučného prostriedku, nepostaralo sa platné právo nijak o výživu dlžníka po dobu vnútenej správy. Riešenie je prenechané ľubovôli, resp. uznanlivosti vymáhajúcich veriteľov. Pre tento moment a pre svoju rozšírenosť prestáva byť otázka výživy dlžníka otázkou rýdze právnou, a stáva sa i otázkou sociálnou.

III. Ako sme už naznačili, je táto otázka neriešenou a pre dlžníka iste veľmi páčivou medzerou nášho práva exekučného. Platné právo